

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 246 – Zondag 8 december 2024 – 2de Zondag van de Advent

Welkom!

Deze zondag zetten we de tweede stap op onze adventsweg richting Bethlehem. Het tweede kaarsje gaat aan. In de duisternis ontstaat er steeds meer licht en warmte. Dit moedigt ons aan om voortgang te maken en om ons leven op orde te brengen voor de komst van de Heer. In het Evangelie van deze zondag horen we ook over orde en wel op twee verschillende manieren. Beiden leiden ons uiteindelijk naar het doel van de orde. Ook dit staat verwoord in het Evangelie van deze tweede zondag. Maar we horen het ook in de andere lezingen die we zullen lezen. Van harte wens ik u een zegende Adventstijd, een goede periode ter voorbereiding op de blijde viering van het Kerstfeest.

Gods Woord op Zondag 8 december, de 2de zondag van de Advent

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (3, 1-6).

Het gebeurde in het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius: Pontius Pilatus was landvoogd van Judea; Herodes gouverneur van Galilea; zijn broer Filippus gouverneur van het gewest Iturea en Trachonitis en Lysanias gouverneur van Abilene; Annas en Kajafas bekleedden het hogepriesterschap. Toen kwam het woord van God over Johannes, zoon van Zacharias die in de woestijn verbleef. Hij begon op te treden in heel de Jordaanstreek en een doopsel van bekering te preken tot vergeving van zonden, volgens de profetie die geschreven staat in het boek van Jesaja: Een stem roept in de woestijn bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht. Elk dal moet gevuld elke berg of heuvel geslecht worden; de kronkelpaden moeten recht, de ruwe wegen effen worden. Heel de mensheid zal Gods redding zien.

Ter overweging

Op deze tweede zondag van de Advent laat de Kerk ons traditiegetrouw nadenken over de figuur van Johannes de dooper. Hij verschijnt als de scheidslijn tussen het Oude en het Nieuwe Testament. Hij is de verpersoonlijking van de oude tijd en de aankondiger van de nieuwe tijd. Als vertegenwoordiger van het oude wordt hij geboren uit ouders met een tamelijk hoge leeftijd. Als aankondiger van nieuwe tijden profeteert hij al in de moederschoot. Hij was nog niet geboren toen hij, bij het bezoek van Maria aan haar nicht Elisabeth, opsprong van vreugde onder het hart van zijn moeder. Johannes de dooper wordt de *‘profeet van de Allerhoogste’* genoemd, omdat het zijn opdracht was om voor de Heer uit te gaan om zijn wegen te bereiden, om zijn volk de boodschap van verlossing te brengen. Het hele leven van Johannes de dooper werd bepaald door deze opdracht, zelfs al in de moederschoot. Dat was zijn roeping. Hij had als doel de Heer een volk te bereiden dat het leven op orde heeft, dat in staat zou zijn het koninkrijk van God te ontvangen en openlijk van Hem te getuigen. Johannes zou tot in het uiterste volbrengen wat er van hem verwacht werd. Hij heeft in de vervulling van zijn roeping zijn leven geven.

De Voorloper geeft ook nu het pad aan dat wij moeten volgen, als wij de Heer willen ontmoeten en een zalige toekomst willen. Want elke mens, op zijn eigen plaats en in zijn eigen omstandigheden, heeft een door God gegeven roeping. Een roeping *voor* onszelf én *voor* anderen. In ons leven en werken als katholieken gaat het overigens niet zozeer *om* onszelf maar *om* de Heer. Hij moet verkondigd, gekend en bemind worden. Hij alleen heeft woorden van eeuwig leven; Hij alleen is de belichaming van onze eeuwige

zaligheid. De houding van Johannes is een voorbeeld van een energieke vermaning tegenover de ongeordende eigenliefde van deze tijd, die ons ertoe brengt onszelf op de eerste plaats te stellen. De Heer vraagt ons een leven te leiden in eenvoud en daarin sterkt te staan. Zonder enige vorm van nederigheid zullen we over een paar weken ook niet kunnen neerknielen voor de kerstkribbe en zullen we onze vrienden, familie en mensen van onze levensdagen nooit dichterbij de Heer kunnen brengen. Johannes was voorloper voor de eerste komst van de Heer. Wij zijn de voorlopers voor de Heer die wederkomt. Wij zijn, net als Johannes, ook getuigen van de Heer en voor de Heer. Bij ons Doopsel en Vormsel hebben we deze missie meegekregen om ons geloof in Christus te belijden met woorden en daden, in leven en werken.

Misschien verwachten mensen wel niets meer van ons. Als kerk en individuele gelovigen hebben in de voorbije vijftig jaar toch wel veel kaas van ons brood laten eten. We moedigen elkaar in de kerk van onze dagen ook niet voor niets aan om missionair en synodaal te zijn, om elkaar te ontmoeten en te spreken met elkaar vanuit ons geloof. Hopelijk lukt het ons zo te zoeken naar nieuw elan en spiritualiteit, naar nieuw geloof, dat direct het licht van Christus laat stralen in de wereld om ons heen. Onze familieleden, vrienden, mensen op ons werk, mensen die we regelmatig zien op andere plaatsen zouden immers de eersten moeten zijn die baat hebben bij onze liefde voor de Heer.

Als wij ervoor zorgen dat wij ons leven op orde hebben, zullen we het meest vrucht dragen. De Evangelist Lucas begint vandaag zijn verhaal met geordende tijdsbepalingen; Johannes de doper roept ons op tot vernieuwing van ons leven. Laten wij deze signalen niet aan ons voorbijgaan! Laten we nu, in deze tijd, ons leven op Gods orde brengen en ons uiteindelijke doel behalen: Gods redding zien.

Ook op 8 december: Maria Onbevlekt Ontvangen
Het geloof in de Onbevleete Ontvangenis van Maria was lange tijd slechts een vrome aangelegenheid en geen theologisch leerstuk. In sommige kerken in de oudheid en de vroege middeleeuwen vierde men al het feest van de Onbevleete Ontvangenis. In de Middeleeuwen leidde de vraag of Maria, zoals ieder mens, besmet was door de vlek van de erfzonde tot heftige discussies. Tijdens het Concilie van Trente (16de eeuw) werd de leer van de erfzonde bevestigd. Vastgesteld werd dat de erfzonde, die van Adam op zijn nakomelingen overgaat, door het Doopsel wordt weggenomen. Alleen de neiging en het vermogen tot zondigen blijven bestaan. Uitdrukkelijk verklaarden de concilievaders dat zij in de leer over de erfzonde, de Maagd Maria niet bedoelen in te sluiten; Maria

was daarvan uitgesloten. Toch waren ze niet zeker genoeg om dit als dogma te presenteren. Het zou nog een paar eeuwen duren voordat de Kerk van de waarheid van de Onbevleete Ontvangenis overtuigd was: Maria was zonder erfzonde ontvangen in de schoot van haar moeder Anna. In 1854 werd het dogma door paus Pius IX afgekondigd. Sindsdien wordt in de Katholieke Kerk het hoogfeest van de Onbevleete Ontvangenis gevierd op 8 december. Die datum is afgeleid van de datum van Maria Geboorte (8 september). De verschijningen van Maria in Lourdes, in 1858, werd gezien als een hemelse bevestiging van de juistheid van het leerstuk.

Gebed

Almachtige en barmhartige God, er is veel waar onze harten naar uitgaan en waar we ons zorgen over maken maar laat geen zorg of bezigheid in deze wereld ons hinderen, nu wij op weg zijn, uw Zoon tegemoet. Moge de ware wijsheid, die wij van U leren, ons verenigen met de Heer. Zegen onze Adventsweg van dag tot dag, opdat wij uw redding mogen zien. Dat vragen wij door dezelfde Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Vieringen in de parochie (7-8 december)

Eucharistievieringen:

Zaterdag 7 december, 19u00 te Balk

Zaterdag 7 december, 19u00 te Lemmer

Zondag 8 december, 9u30 te St. Nicolaasga

Zondag 8 december, 11u00 te Woudsend

Woord- en Communievieringen:

Zondag 8 december, 9u30 te Bakhuizen

Zondag 8 december, 11u00 te Joure

In Warns is dit weekend geen viering of bijeenkomst.

Van harte wens ik u allen een mooie en gezegende Adventstijd en een goede voorbereiding op Kerstmis toe en een heel fijne zondag. Graag tot ziens in de kerk of elders.

*Namens het pastoresteam,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen

Deze zondag – het is al de tweede zondag; het tweede kaarsje op de adventskrans mag aan! – lezen we het volgende verhaal: Bij de romeinen was Keizer Tiberius al 15 jaar aan de macht. Toen was Pontius Pilatus de baas in de provincie Judea, waar de joden woonden. Herodes was toen koning van Galilea. Annas en Kajafas waren de hogepriesters van de joden. Toen deze mensen aan de macht waren toen werd Johannes, de zoon van Zacharias, door God geroepen. God had een boodschap voor hem. Johannes leefde op dat moment in de woestijn. Maar hij moest naar de mensen toe. Nadat Johannes geroepen was door God, vertrok hij uit de woestijn naar het gebied van de rivier de Jordaan. Daar begon hij te spreken tegen de mensen. Hij zei: “Begin een nieuw leven en laat je dopen! Wanneer je dat doet, dan zal God je zonden vergeven.” Over Johannes werd al in het boek van de profeet Jesaja geschreven. Daar staat dat Jesaja als profeet de mensen opriep uit te kijken naar iemand die komt: Iemand roept in de woestijn; zijn stem klinkt hard als hij zegt: ‘Maak de weg klaar voor de Heer. Maak zijn paden recht, niet kronkelig. Maak zijn weg vlak, zonder dalen en bergen. Alle bochten in de weg zullen worden rechtgetrokken en alle paden zullen worden gladgemaakt. En iedereen zal erbij zijn en zal zien dat God redding brengt.’

Weet jij welk jaar het is? Welk jaar gaat beginnen op 1 januari? In de tijd van Jezus hadden ze nog niet zo’n jaartelling als wij dat nu hebben. Als ze moesten bepalen wanneer iets gebeurd was, keken ze terug naar wie koning was, of minister, of zo iets. Daarom begint Lucas in zijn verhaal van vandaag ook met eerst te vertellen wie er aan de macht waren. Zo konden de mensen van later ongeveer weten wanneer het was toen Johannes begon met zijn bijzondere profetenwerk. Die Johannes is trouwens wel een rare! Hij had kleren van kameelhaar. Hij riep mensen op een nieuw leven te leiden. Daarin had hij wel gelijk. Want als je leven niet op orde is, als je leven een rommeltje is, kun je niet goed leven zoals God het bedoeld heeft. Net als wanneer je kamertje een rommeltje is. Dan kun je nooit goed door je kamertje lopen, je kunt dingen niet vinden, enzovoort. Als je je kamertje opruimt, is alles op z’n plek en wordt je kamertje ook een veel fijnere plek. Zo is het ook met ons leven, zegt Johannes de doper. In zo’n opgeruimd leven, in zo’n opgeruimd hart, wil Jezus graag wonen!

Een leuk liedje in de Advent: <https://www.youtube.com/watch?v=Uxy4bD54ec&t=2s>

Goede God, wij verlangen naar uw licht en uw Koninkrijk.

Vandaag steken we twee kaarsjes aan. De kaarsjes verlichten ons hart.

Ons hart lijkt soms wel eens op een glibberig bergpad vol met valkuilen van ruzie en jaloezie.

Wanneer we ons hart openzetten voor andere mensen vinden wij met uw licht het rechte pad.

Wij zetten vandaag de tweede stap; we zijn al goed op weg, op weg naar het Koninkrijk! Amen.